

สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘
เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ รับรองรายงานฉบับนี้แล้ว

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘

วันเสาร์ที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ณ ห้องเจ้าเสวย ชั้น ๔ อาคารราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ผู้มาประชุม

๑. นายมีชัย	ฤชุพันธุ์	นายกสภามหาวิทยาลัย	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย	เทียนน้อย	อุปนายกสภามหาวิทยาลัย	กรรมการ
๓. นายชัยวัฒน์	ศิริอำพันธ์กุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๔. คุณหญิงณัฏฐนันท	ทวิสิน	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๕. ศาสตราจารย์ ดร.เดือน	คำดี	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๖. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต	ตันติเจริญ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์	คำชาย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. นางสาวเพ็ญฟ้า	เทียนประภาสิทธิ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย	ศิริภักดิ์	อธิการบดี	กรรมการ
๑๑. อาจารย์ ดร.ณัฐปัทม์	ญาณมนโวิศิษฐ์	ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	กรรมการ
๑๒. รองศาสตราจารย์พัฒนา	เรือนใจดี	ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย	กรรมการ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์	คำมา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักษณพร	โรจน์พิทักษ์กุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ	ปาอ้าย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๖. อาจารย์ไพโรสิทธิ์	ศรีสุทธิเกิดพร	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๗. อาจารย์ ดร.เทพนคร	ทาคง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๑๘. รองศาสตราจารย์ ดร.วิภาภรณ์	บุญยงค์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๑๙. อาจารย์ ดร.ลินดา	นาโคปโย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๒๐. อาจารย์ดาเรศ	วีระพันธ์	รองอธิการบดี	เลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. ดร.กิตติพงษ์	กิตยารักษ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ (ติดราชการ)
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ	รตนานุกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ (ติดราชการ)
๓. ศาสตราจารย์สุชาติ	เถาทอง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ (ติดราชการ)

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางนฤชล	เรือนงาม	ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๒. นางสาวประนอม	เงินบุคคล	ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรดี	เมืองเดช	รองอธิการบดี
๔. อาจารย์สมพงษ์	ทองคำ	รองอธิการบดี
๕. อาจารย์ ดร.พจนีย์	มั่งคั่ง	รองอธิการบดี

/๖. อาจารย์รัชฎาพร ...

๖. อาจารย์รัชฎาพร	วงษ์โสพนากุล	ผู้ช่วยอธิการบดี
๗. อาจารย์สุมาลี	ธนวุฒิศิวรักษ์กุล	ผู้ช่วยอธิการบดี
๘. อาจารย์สรารุช	อิศรานุวัฒน์	ผู้ช่วยอธิการบดี
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศรี	ปักกะสีนัง	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
๑๐. อาจารย์อารีญา	บุญทวี	ผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน	เสกขุนทด	ผู้อำนวยการสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง
๑๒. ว่าที่ร้อยเอกชัยชาญ	บำรุงศิริ	เลขานุการผู้บริหาร
๑๓. นางสาวจิตติมา	ศรีวรรณโสภณ	หัวหน้างานประชุมและพิธีการ
๑๔. นางสาววิภาวรรณ	ปิ่นศิริ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
๑๕. นายปิยะ	นุชพงษ์	นิติกร

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องการรับรองรายงานการประชุม

ที่ประชุมพิจารณารายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แล้วมีข้ออภิปราย ดังนี้

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ ขอแก้ไขหน้า ๑๓ ระเบียบวาระที่ ๖.๑.๒ การประเมินหลักสูตร เป็นความว่า “ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร เมื่อครบ ๕ ปี จะต้องมีการประเมินนั้น เห็นว่าคณะกรรมการประเมินอาจจะต้องเข้มข้นกว่านี้ ส่วนใหญ่จะมีกรรมการจากภายนอก เพียง ๒ คน ที่เหลือเป็นกรรมการที่มาจากบุคลากรภายใน ควรมีการหารือและตกลงร่วมกันว่าสมควรเปิดหลักสูตรต่อไปอีก ๕ ปี หรือไม่ เพราะหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีมาก ซึ่งเคยเสนอในที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตร และฝากรองอธิการบดีวิชาการและวิจัยแล้วว่า การประเมินไม่ต้องรอให้ครบ ๕ ปี ถึงจะมีการประเมิน ครบปีที่ ๓ ควรเริ่มต้นประเมินได้เลย ซึ่งกว่าจะเสร็จก็อาจจะประมาณปีที่ ๔ หลังจากนั้นต้องมาพิจารณาร่วมกันจากผลการประเมินด้านต่าง ๆ เพื่อพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยสมควรที่จะลงทุนต่อไปหรือไม่ หากเห็นว่าเป็นเรื่องดีต้องพิจารณาขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร และการประเมินต่อไป”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย : มหาวิทยาลัยได้เสนอระเบียบวาระเพิ่มเติมที่ ๔.๖.๑ และ ๔.๖.๒ เกี่ยวกับการฟ้องร้องสภามหาวิทยาลัย และนายกสภามหาวิทยาลัย จะนำเข้ามาพิจารณาก่อนการลงคะแนนหรือไม่

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : (พูดแทรกขึ้น) วาระรับรองรายงานการประชุม มีการรับรองเรื่องเกี่ยวกับการสรรหานายกสภา เกรงว่าถ้าท่านนั่งเป็นประธานในที่ประชุมจะมีปัญหาว่าท่านเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ถ้าเราให้อาจารย์วิชัย จะดีกว่ามั๊ย

นายกสภามหาวิทยาลัย : ตอนนี้อย่างไรยังไม่ได้พิจารณาอะไร เป็นเรื่องการรับรองรายงานการประชุมเท่านั้น ถ้าเล่นแง่อย่างนี้เราประชุมกันไม่ได้หรอก

/รองศาสตราจารย์พัฒนา ...

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : เพราะท้ายที่สุดท่านนายกก็จะถามว่าท่านผู้ใด จะรับรองหรือไม่ มันมีประเด็น

นายกสภามหาวิทยาลัย : รับรองหรือไม่รับรองรายงานการประชุมมันจะเกี่ยวข้องกัน ตรงไหน ประเด็นนี้คือประเด็นรับรองรายงานการประชุมซึ่งผมไม่มีส่วนได้เสีย ไม่มีใครมีส่วนได้เสีย

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : ท่านได้รับการเลือกตั้งเป็นนายก

นายกสภามหาวิทยาลัย : นั่นคือในเนื้อหาของการประชุม ซึ่งเสร็จสิ้นไปแล้ว ใครก็ไป เปลี่ยนแปลงอะไรมันไม่ได้ ต้องแยกให้ออก อย่าตีรวนกันมากนัก

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : กราบเรียนว่าเป็นข้อสังเกต

นายกสภามหาวิทยาลัย : รับทราบ ผมรู้ว่าวาระไหนควรจะออกจากที่ประชุม วาระไหน ไม่จำเป็นต้องออก

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : มันมีประเด็นไปร้องเรียนกันที่ศาล ผมทราบใน ฐานะที่เป็นกรรมการสภาคนหนึ่ง ทราบว่ามีการไปร้องเรียนกันที่ศาล มีการไปฟ้องกันที่ศาลปกครอง มีการ ไปร้องยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เกี่ยวกับประเด็นที่นายกคงทราบดีเรื่อง ๑๑ คะแนน มันอยู่ในวาระรับรองรายงานการประชุม มันมีการคลาดเคลื่อนตรง ๑๑ คะแนน ประเด็นที่พูดคิด ว่าอันแรกถ้าท่านไม่ไป ท่านไม่มีส่วนได้เสีย ตรงนี้จะบันทึกในที่ประชุม

นายกสภามหาวิทยาลัย : คุณเสนอว่าในการรับรองรายงานการประชุมนายกสภา มีส่วนได้ส่วนเสีย แล้วผมบอกว่าผมไม่มีส่วนได้เสีย ก็ให้บันทึกไว้อย่างละเอียด บันทึกรายชื่อของผู้พูดไว้ ด้วย และบันทึกไว้ด้วยว่าในขณะที่ประชุมผมอยู่ที่ประชุมด้วย

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : ที่นี้ ประเด็นต่อมาก็คือว่าผมก็นำเสนอที่ประชุมว่า ถ้าสมมติที่ประชุมจะรับรองรายงานการประชุมที่เป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะวามติของมันเป็นการแก้ไขข้อบังคับ วันนั้นพอดีท่านนายกออกไปข้างนอกเพราะว่าเค้ากำลังเลือกนายกสภากันอยู่ คือเรามี มติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็คือว่าเราบอกว่า ๑๑ คะแนนเนี่ย จะได้เป็นนายกสภาแต่ท่านนายกก็รู้ว่า ๑๑ เนี่ยมันไม่ใช่ครึ่งหนึ่งของ ๒๒ สมมติถ้าเรารับรองตรงนี้ไป พอท้ายที่สุดส่งไปสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาก็จะตีกลับ แล้วที่ประชุมตรงนี้ก็เอามติไปแก้ไขข้อบังคับ ผมก็เลยเป็นห่วงที่ประชุมว่าถ้าเราดู wording ตรงนี้ จะผิดกฎหมาย เรามีมติแก้ไขข้อบังคับ ไม่ทำตามข้อบังคับ ทั้ง ๆ ที่มันมีความคงอยู่ว่า ต้องไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด ก็เลยเป็นห่วงว่า ในหน้า ๕ มันใส่มาว่า ๑๑ เนี่ย ก็ได้เป็นนายกสภา มันใส่ทำนองอย่างนั้น มันใส่ในทำนองอย่างนั้น อ.วิชัย ก็ยังมาแย้งอีกว่า ๑๑ ก็เป็นนายกได้ อะไรแบบนี้ ก็เลยเกรงว่าถ้ามันเป็น wording นี้ จะไม่ถูก มันเกี่ยวกับวาระนี้

นายกสภามหาวิทยาลัย : เอาทีละเรื่อง นี้เรากำลังอยู่ในระเบียบวาระรับรองรายงาน การประชุม ซึ่งต้องถูกต้องตรงตามที่ที่ประชุมได้ทำไป ส่วนใครจะเห็นด้วยไม่เห็นด้วยกับมติหรือการกระทำ นั้น หรือเห็นวามติหรือการกระทำนั้นผิดพลาดไป หรือตัวเองลงคะแนนผิดไปยังไง ต้องไปว่ากันอีก เรื่องหนึ่ง ใครที่เห็นว่ารายงานการประชุมที่บันทึกไว้ ไม่ถูกต้องตรงตามที่พูดในวันนั้น ก็เสนอขอแก้ไข มา จะแก้อย่างไรก็แก้ไขให้ตรงตามความเป็นจริง ที่ประชุมที่อยู่ด้วยวันนั้น ผมไม่ได้อยู่ด้วย ก็พิจารณากันเอาเอง ตรงหรือไม่ตรง ถ้าเขาบันทึกมาตรงตามที่พูดและกระทำกันในการประชุมครั้งนั้น มันก็แก้ไม่ได้ แต่ถ้า เขาบันทึกไว้ไม่ถูกต้องหรือไม่ตรงกับความ เป็นจริงก็แก้ไขเสียให้มันตรงเท่านั้นเอง

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : ที่นี้ผมเสริมท่านนายกนิดหนึ่ง มันเป็นประเด็นใน สมมติว่าที่ประชุมรับรองไป ซึ่งท่านยังไม่ได้ถามนะ แต่ว่าถ้าที่ประชุมผู้ใดรับรองไปคือเราจะไปบอกเค้าว่า ใครพูดอย่างไรวันนั้น หรืออะไร ใครจะไม่รับรองเป็นสิทธิของแต่ละคน ที่เค้าจะรับรองหรือไม่รับรอง อย่างที่

กาท

นายกมีชัยถาม แต่ว่าประเด็นของมันก็คือนั่นมันเป็นความผิดไม่เป็นไปตามข้อบังคับที่กำหนดไว้ เรามีมติไม่เป็นไปตามข้อบังคับเพราะฉะนั้นท้ายที่สุดผมเห็นว่านายกควรจะถามว่าผู้ใดรับรองหรือไม่รับรอง โดยเราจะไม่ไปบังคับว่าคุณจะต้องแก้ตรงนี้

นายกสภามหาวิทยาลัย : ตอนนี้อยู่ไม่ถึงขั้นที่จะถามว่ารับรองหรือไม่รับรอง เรากำลังพิจารณาอยู่ในวาระรายงานการประชุม ใครเห็นว่ารายงานการประชุมบันทึกไว้ไม่ถูกต้องก็ให้เสนอแก้ไข เสีย ถ้าไม่เสนอแก้ไขบันทึกมันจะบันทึกอยู่อย่างนี้ ก็เหมือนที่ อ.สวัสดิ์ ท่านขอแก้ไขท่านว่าท่านไม่ได้พูดอย่างนั้น ท่านพูดมากกว่านั้นก็แก้ อ.มรกต ท่านก็ขอแก้ ไม่มีใครทักท้วงก็แก้ตามนั้น ใครเห็นว่ารายงานการประชุมหน้าไหนที่ไม่จริง เค่าจดมาผิดก็เสนอแก้ไข ถ้าเกิดสงสัยว่าได้พูดกันอย่างนั้นจริงหรือไม่ก็เปิดเพปตรวจสอบดู

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : มันเป็นเอกสิทธิ์ของแต่ละคนใช้มั้ยท่าน ที่จะรับรองไม่รับรอง

นายกสภามหาวิทยาลัย : ก็เป็นความรับผิดชอบ เป็นสำนึกในความรับผิดชอบของแต่ละคน ถ้าผู้ใดได้ประชุมอยู่ด้วย แล้วมีการจดยางานการประชุมถูกต้องแล้ว แต่ผู้ใดไม่รับรองก็เป็นสิทธิ มันก็ไปบอกเอง ว่าคนๆนั้นมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตัวมากน้อยแค่ไหน

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : คือประเด็นของผม กราบเรียนที่ประชุมไปแล้วว่ามีประเด็นคือว่าพวกเรามีมติไม่ทำตามข้อบังคับที่กำหนดไว้

นายกสภามหาวิทยาลัย : จะแก้ใช้มั้ย ถ้าไม่แก้ให้คนอื่นเค้าแก้ก่อน มีใครจะแก้มั้ย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย : ข้อ ๒ หน้า ๕ ที่เขียนว่า ข้อ ๙ วรรคสอง ที่พูดกันวันนั้นว่าจำนวนทั้งหมด เอาอะไรเป็นจำนวนทั้งหมดไม่ยุติ ซึ่งผมพยายามจะยกประเด็นข้อกฎหมายคือ ถ้าไปดูองค์ประกอบสภาตาม พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๖ ก็ก็จะเห็นว่องค์ประกอบสภา นายกไปถึงกรรมการสภารวมทั้งสิ้นมี ๒๓ คน ทั้งหมดใน พ.ร.บ. กึ่งหนึ่งก็คือ ๑๒ ตามกฎหมายตรงนั้น ของทั้งหมดตามเจตนารมณ์ในการร่างกฎหมาย ไม่เท่าที่มีอยู่ วันนั้นผมพยายามอธิบายแต่ท่านอุปนายกสกัดบอกพอแล้ว ผมก็เลยไม่พูดต่อ จริง ๆ องค์ประกอบในทางกฎหมายจริง ๆ มันต้อง ๑๒ กึ่งหนึ่งของ ๒๓ คือ ๑๑.๕ ไม่ใช่มันก็ต้อง ๑๒ อันนั้นคือตาม พ.ร.บ. ที่นี้ข้อบังคับข้อ ๙ ของทั้งหมดจะเป็นไปตาม พ.ร.บ. ที่ว่า ที่ผมพยายามจะตีความแต่บางท่านบอกว่าเอาเท่าที่มีอยู่ ผมพยายามจะบอกว่านายกท่านไม่เข้า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกท่านไม่เข้า และกรรมการผู้แทนคณาจารย์อีกท่านหนึ่งยังไม่ได้เข้ามา ก็หายไป ๓ ก็เหลือ ๒๐ ข้อเท็จจริง ก็คือ ๑๐ ถ้าจะเอาตรงนั้น แต่ข้อเท็จจริงอย่างนั้นมันไม่ได้เขียนว่าเท่าที่มีอยู่ ในตัว พ.ร.บ. และข้อบังคับก็ไม่ได้บอกเท่าที่มีอยู่ แต่บอกของทั้งหมด นี่ท่านตีความทั้งหมดในสภาพความเป็นจริง ว่ามันมี ๒๐ คน กึ่งหนึ่งก็คือ ๑๐ แต่จริง ๆ แล้ว ถ้าลงรอบแรก ๑๐ ก็ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งแล้ว ตามข้อ ๙ ในวันนั้นแต่ก็ไม่ได้พูดต่อ ไม่เป็นข้อยุติ ไม่ได้ยุติ เพียงแต่ว่าอยากจะให้ลงคะแนนเร็วขึ้นเท่านั้นเองในวันนั้น เพราะฉะนั้นถ้าลงรอบแรก ๑๐ ถ้าดูตามนั้นก็คือน่าจะโหวตได้ ๑๐ นายกได้ ๙ รอบแรก ถ้ายุติกึ่งหนึ่งคือ ๑๐ ลักษณะอย่างนี้ก็ชี้ให้เห็นว่ารอบแรกก็พอยุติแล้ว แต่บังเอิญเมื่อการถกเถียงไม่ยุติ ท่านบอกต้องได้ ๑๑ นะ ในทางคณิตศาสตร์ ผมพยายามจะพูดแต่ว่าไม่ได้พูดต่อ ก็เป็นอันว่าลงคะแนนกันเลย อะไรอย่างนี้ ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนั้น จริง ๆ ส่วนจะแก้ตรงนี้ เมื่อมันเป็นมติ ๑๑ มีอยู่ ๒ วรรค ท้ายของวรรคแรกข้อ ๒ หน้า ๕ กับ ข้อ ๑ ในประชุมมีมติในข้อ ๑ ต้องได้รับ ๑๑ คะแนนขึ้นไป มันก็เป็นปัญหาเหมือนกันในประเด็นอย่างนี้ เรียนให้ทราบอย่างนี้ ส่วนจะแก้ไม่แก้แล้วแต่ที่ประชุม รับรองหรือไม่ก็สุดแล้วแต่

/นายกสภามหาวิทยาลัย : ...

นายกสภามหาวิทยาลัย : คุณสวัสดิ์ยืนยันว่าพูดอย่างที่พูดมาทั้งหมดนี้หรือเปล่า
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย : ผมพูดอย่างนี้ แต่ที่นี้บางอันยังไม่ได้พูดเพราะ
ท่านอุปนายกบอกว่าพอแล้วไม่ต้องคุยต่อ

นายกสภามหาวิทยาลัย : ตกลงว่าที่พูดนี้ไม่ได้พูดวันนั้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย : ไม่ได้พูดทั้งหมด จะพยายามอธิบาย ในฐานะ
กรรมการสรรหา พยายามอธิบายในประเด็นข้อกฎหมายว่ามันเป็นอย่างนี้ แต่เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิท่านนั้น วันนั้น
ท่านไม่มา ว่าเอาความเป็นจริง ไปประชุมที่ไหนก็เอาตามความเป็นจริง ก็เอาอย่างนั้นก็แล้วกัน เอาเท่าที่
มีอยู่ ผมก็เลยไม่ได้พูดโต้ตอบอะไร ก็รีบแจกบัตรลงคะแนนกันแล้ว

นายกสภามหาวิทยาลัย : ตกลงไม่ขอแก้ไขมัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย : จะขอแก้ยังไงล่ะ ก็ไม่ได้พูด ไม่ได้อธิบาย
ในวันนั้น เพียงแต่ถกเถียงกันในทางวิชาการ ในทางคณิตศาสตร์ แต่ไม่เป็นข้อยุติ

ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ : เบื้องต้นคำถามแรกบอกว่าการรับรองรายงาน
การประชุม ผู้มีส่วนได้เสียตามวิปครอง ไม่มีบอกให้ประธานออก สามารถอยู่ได้ แล้วคำพูดที่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย พูด ขออนุญาตไม่เอ่ยนาม วันนั้นท่านอุปนายก ถามแล้วถามอีก
จนมติที่ประชุมถามจะลงคะแนนกันเลยมัย แต่ไม่มีใครค้าน ถามว่าคะแนนเอา ๑๑ มัย เราคุยกันแล้ว แต่
ทำไมไม่คัดค้าน ณ วันนั้น ทุกคนอยู่ในที่ประชุม มี ๑ คะแนนเสียงเท่ากัน เปิดโอกาสให้พูด ๑๑ เสียงหรือ
๑๒ เสียง พ.ร.บ. บอกรวมการทั้งหมดไม่ใช่เท่าที่มีอยู่ ๑๑ ก็คือ ๑๑.๕ ที่ประชุมก็บอก ๑๑ ก็ได้ ไปเปิด
เทปก็ได้ มติที่ประชุม ๑๑ คน ก็ให้ถือว่าเป็นผู้ชนะ บันทึกประชุมอย่างนั้น พูดกันอย่างนั้นที่ประชุมตกลง
กันอย่างนั้น ไม่ใช่ ๑๒

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย : ที่ผมพูด ๑๒ ผมอธิบายในข้อกฎหมาย พ.ร.บ.
มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

นายกสภามหาวิทยาลัย : รับรองรายงานการประชุมก่อนติ่มมัย

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : เนี่ยครับผมขอประทานโทษท่านนายก พอท่าน
เป็นประธานก็เลยเกิดปัญหานี้ขึ้น คือ ท่านนายกจะเดินหน้าตามอักษรอย่างเดียว ผมกราบเรียนที่ประชุมใน
ฐานะนักกฎหมาย คือว่ามตินี้มันส่งไป สกอ. ไม่ได้ เป็นมติที่ผิดกฎหมาย แต่ว่าท่านนายกท่านเป็นประธาน
ท่านก็สั่งให้ผมหยุด

นายกสภามหาวิทยาลัย : ถ้าสภาทำผิดกฎหมาย เวลารายงานการประชุมก็ต้อง
ปรากฏว่ามันผิดกฎหมาย แล้วก็ส่งไป สกอ. ทาง สกอ. จะได้ว่าทำอะไรและมันผิดกฎหมายอย่างไร
ข้อสำคัญก็คือว่าจดให้มันถูกต้อง แล้วมันจะไปปรากฏที่ไหนมันก็เป็นหลักฐานของที่นั่น นอกจากนั้นความ
เข้าใจที่ว่าเป็นความผิดกฎหมายนั้น มันก็เป็นเรื่องของแต่ละคนที่คิดตามทัศนคติของแต่ละคน ซึ่งจะว่า
อะไรกันไม่ได้ แต่ว่าเราไม่สิทธิ์ที่จะมาเปลี่ยนแปลงรายงานการประชุมเพื่อให้มันถูกต้องเรา ถึงจะผิดก็ผิด
หรือถ้ามันผิดแล้วเราพบว่าผิด ในการประชุมคราวต่อไป หรือในภายหลัง สภาจะพิจารณาเรื่องนั้นเสียใหม่
เพื่อมีมติแก้ไขเสียใหม่ให้ถูกต้อง ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เราอยากจะไปแก้ยังไงก็ไปแก้ รายงานการประชุมมันก็
จะบอกอยู่อย่างนั้น เป็นหลักฐานว่าทำไมจึงมีมติแก้ไขการกระทำนั้น ซึ่งเป็นคนละเรื่องกับการรับรอง
รายงานการประชุม

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : มันเป็นสิทธิ์ที่เราสามารถลงคะแนนไม่รับได้
ถูกมัยที่ท่านบอกมีสิทธิ์ของแต่ละคนที่จะไม่รับได้

นายกสภามหาวิทยาลัย : นั่นก็เป็นความสำนึกในหน้าที่ของแต่ละคน

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : เค้าวินิจฉัยแล้วมันผิดกฎหมาย ก็ดูแล้วควรเป็นการลงคะแนนลับบางท่านก็อดเพราะท่านนายกนั่งเป็นประธานอยู่ ผมคิดว่าควรจะลงคะแนนลับว่าใครเห็นวาระดาษที่ท่านนายกบอกว่ามันถูกต้องก็รับรอง

นายกสภามหาวิทยาลัย : ผมไม่ได้บอกว่าวาระดาษที่ว่ามานี้ถูกต้อง ผมถามว่ารายงานการประชุมมันมันจดหรือบันทึกมาถูกต้องไหม สิ่งที่ทำในนี้จะถูกหรือผิดผมไม่รู้หรอก เพราะผมไม่ได้อยู่ด้วย แต่ผมถามว่ารายงานการประชุมที่จดมาเนี่ยถูกต้องตรงความเป็นจริงที่ได้ประชุมกันมัยเท่านั้นเอง แยกไม่ออกเลยหรือไม

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : คือประเด็นแรกมันจึงคอนฟลิค (conflict) กันไง พอท่านนายกเป็นประธานเพราะมันเป็นเรื่องของตัวท่าน ประเด็นของผมก็คือว่าถ้าท่านนายกบอกว่าใครอยากแก้อะไรก็แก้ ใครไม่แก้อะไรก็ไม่เป็นไร เป็นสิทธิของแต่ละคน ผมคิดว่าถ้าให้ลงคะแนนรับหรือไม่รับ ผมคิดว่ารายงานอันนี้มันเป็นเอกสิทธิ์ของแต่ละคน ถูกมัย ที่เค้าจะไม่รับก็ได้ ผมเสนอว่าควรจะลงคะแนนลับเพราะนายกนั่งเป็นประธานอยู่

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เทียนน้อย : ประเด็นอย่างนี้คือการรับรองรายงานการประชุมเราได้พูดอย่างนี้จริง ๆ ประเด็นที่เราพูดกันอย่างนี้เนะ เกิดความตีที่ประชุมที่ออกไปนั้นมันไม่เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับเมื่อไม่เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับแล้วถ้าเรารับรองรายงานการประชุมว่าเรารับรองเรื่องนี้ก็จะทำให้ที่เราพูดผิด ๆ ไข่มันจะถูกต้องมัย ผมไม่แน่ใจ ผมไม่รู้กฎหมาย แต่จริง ๆ แล้วคำว่าเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการ มัน ๑๑ ไม่ได้ ต้อง ๑๑.๐๑ ขึ้นไป ถึงจะเกินกึ่งหนึ่ง ถ้ากึ่งหนึ่งก็ ๑๑ ผมก็ถามน้อง ๆ แล้วว่าเป็นยังไง ก็พูดในที่ประชุมว่าเกินกึ่งหนึ่งแล้ว ก็คือ ๑๑ ๑๑.๐๑ เป็นต้นไป ๑๒ ๑๓ อะไรก็แล้ว แต่ที่นี้ปัญหาอยู่ที่ว่าที่ท่านพูดคือถ้ารับรองไปแล้วก็จะสร้างความชอบธรรมให้กับมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมัย ถ้าไม่เป็นไรก็ไม่เป็นไร เรื่องที่พูดนี้ก็เป็นเรื่องสืบเนื่องไปก็จบ

นายกสภามหาวิทยาลัย : รายงานการประชุมเป็นเพียงหลักฐานว่าได้มีการกระทำหรือพูดอะไรกันในที่ประชุม ถ้าสมมุติว่าเราพบว่าการกระทำที่ได้มีมติกันไปแล้วนี้มันไม่ชอบจะไปพิจารณาทบทวนเพื่อมีมติใหม่อย่างไร ถ้ามันอยู่ในวิสัยที่จะทำได้ ก็ทำไป หรือจะเอาปัญหาไปถามใครหรือหน่วยงานไหนอย่างไรก็ไปถาม มีฉะนั้นถ้าอยู่ ๆ เราบอกเราไม่รับรองรายงานการประชุมนี้ ถามว่าแล้วจะไปแก้อะไรก็มันไม่มีรายงานการประชุมประกอบ รายงานการประชุมมันจึงต้องจดตามความเป็นจริง ผิดก็ผิด ถูกก็ถูกไม่ถูกใจก็ไม่ถูกใจ แล้วถ้าเห็นว่าการกระทำในการประชุมนั้น ๆ ไม่ชอบข้อบังคับ จะไปหาทางไหน จะไปสอบถาม สกอ. จะไปสอบถามใครหรือยังงี้ก็ไปว่ากัน ก็จะได้เอารายงานการประชุมนี้ไปให้เค้าดู ว่ามีมติให้ทำอย่างนี้ ถูกไม่ถูก ถ้าเค้าบอกไม่ถูกก็จะได้กลับมาทำใหม่ ถ้ารายงานการประชุมนี้ไม่รับรอง พอไปถึงไปถามเขา เขาก็บอกอ้าวคุณไม่รับรองรายงานการประชุมแล้วจะรู้ได้ไงคุณทำอะไรรัน เพราะฉะนั้นรายงานการประชุมมันบอกว่าคุณได้ทำอะไรรันเท่านั้นแหละ

ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ : ถ้าสมมุติว่ารายงานการประชุมผิด นั้นแหละ มันจะเป็นตัวบ่งบอกว่าหลักฐานการกระทำผิดข้อบังคับ การเข้าสู่กระบวนการร้องไปสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา การเข้าสู่กระบวนการศาล หลักฐานนี้เป็นตัวชี้เลยว่าผิดหรือไม่ผิด ตัวนี้เราจะชี้ว่าผิดหรือไม่ผิดจะสมควรหรือไม่สมควร ไม่ใช่ อยู่ที่ สกอ. อยู่ที่ศาล ร้องก็คือกระบวนการร้อง ศาลก็คือกระบวนการ ผู้ถูกกล่าวหา จะมากล่าวหาว่าผิดอย่างนั้นผิดอย่างนี้ เหมือนท่านนายกบอกว่าคิดไปเองว่าผิดแต่ไม่ใช่ รอให้เค้าตัดสินออกมาก่อน อย่าใช้ดุลพินิจตัวเองเป็นการตัดสินตัวนี้ เรารับรองรายงานการประชุมรับรองตามที่พูดเมื่อครั้งที่แล้ว แล้วจะเป็นหลักฐานมัดตัวเองว่าการประชุมครั้งนั้นพูดอย่างไรทำอย่างไร มันจะเป็นตัวบ่งบอก ซึ่งถ้าเข้าสู่กระบวนการศาลหรือ สกอ. เค้าก็จะขอหลักฐานตัวนี้แหละไปดูว่าพูด

๑๗๗

/อย่างไร ทำอย่างไร ...

อย่างไร ทำอย่างไร ถ้าวันนั้น วันที่เลือกไม่ปรากฏว่ามีคำพูดหรือการแสดงเจตนาอะไรต่าง ๆ ไม่ปรากฏ มันบอกได้ถ้าผิดก็คือผิด ถูกก็คือถูก ผมว่าอย่างนั้น การรับรองก็คือการรับรองการปฏิบัติเมื่อครั้งที่แล้ว

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : มันเป็นกระบวนการในการเสนอขอโปรดเกล้าฯ ต้องมีการรับรองรายงานการประชุม เพราะฉะนั้นถ้าไม่รับรองรายงานการประชุมมันเสนอขอโปรดเกล้าฯ ไม่ได้ ตรงนี้ผมอยากให้ที่ประชุมได้ทราบด้วยว่ามันมีผล มันไม่ได้เป็นแบบที่ อ.ณัฐปคัลภ์ พูดทั้งหมด แต่ถ้าไม่รับรองกระบวนการขอเสนอโปรดเกล้าฯ ก็เดินหน้าไม่ได้

นายกสภามหาวิทยาลัย : ไม่เป็นไร ผมเข้าใจ มีคนบางกลุ่มที่พยายามจะไม่ให้โปรดเกล้าฯ ผมก็บอกทางเจ้าหน้าที่ไว้แล้วว่าอย่างเพิ่งนำความไปกราบบังคมทูล ให้รอไว้จนกระทั่งเงียบกันซะก่อน พอใจกันซะเมื่อไหร่ค่อยเสนอเรื่องขึ้นไป เพราะถึงยังไงผมก็จะนั่งอยู่ที่นี่ จนกว่าคนใหม่จะมาก็ไม่เป็นไร ไม่ต้องรีบร้อน ถ้าคิดว่าจะไม่รับรองรายงานการประชุมเพื่อไม่ให้มีการโปรดเกล้าฯ ก็ทำไป แล้วถ้าเผื่อมีใครเค้าไปร้องว่าละเว้นต่อหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๗ ของประมวลกฎหมายอาญา เพื่อไม่ให้มีการโปรดเกล้าฯ ก็เรื่องของเค้าไม่ใช่เรื่องของเรา ใครจะไปรับผิดชอบยังไงก็ไปรับผิดชอบกันไป แต่ว่าปัญหามันอยู่ตรงนี้ว่ารายงานการประชุมนี้จุดถูกต้องหรือไม่ ต้องวินิจฉัยกันเสีย แล้วคนที่อยู่ในที่นี้มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้ว่าจุดมาถูกต้องหรือไม่เพราะทุกคนนั่งอยู่ อุปนายกก็นั่งอยู่ ท่านจะปฏิเสธว่ามันไม่ถูกต้องท่านก็ต้องแก้เพราะท่านเป็นประธาน ตราบใดที่ท่านไม่แก้เพราะท่านต้องเห็นว่ามันถูกต้อง แต่ถ้าท่านบอกว่ามันไม่ถูกต้องก็แก้เสีย

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เทียนน้อย : ที่พูดนะพูดถูกต้อง แต่ที่ว่าอนุมัติที่ว่าแค่นี้เดียว

นายกสภามหาวิทยาลัย : มติไม่ถูกต้องก็ไปดำเนินการสิ จะไปฟ้องศาลไปทำยังไง จะไปยับยั้งที่ไหนบอกไม่ถูกต้องก็ไปยับยั้ง ก็ไปสู้กันไป

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เทียนน้อย : ตามปกติแล้วแนวปฏิบัติการดำเนินการใดๆ ก็ตามเมื่อดำเนินการไปแล้วจะไปแก้ข้อบังคับไม่ได้ ถือว่าผิด ข้อที่ ๒ คือว่าคำว่าเกินกึ่งหนึ่งนั้นได้ถามน้อง ๆ ว่าเกิน ๑๑ ได้มั๊ย จริง ๆ แล้ว ถ้ากึ่งหนึ่ง ๑๑ ถ้าเกินกึ่งหนึ่งก็ ๑๑.๐๑ ไป แค่นี้เอง ถ้ากรณีนี้มันมีมติที่ผิดอย่างนี้ถ้าไม่เป็นไรก็ไม่เป็นไร

นายกสภามหาวิทยาลัย : แล้วลงมติอย่างนี้หรือเปล่า พูดกันอย่างนี้หรือเปล่า ก็ถ้าพูดอย่างนี้ก็แปลว่ารายงานก็ถูกสิ

ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ : วันนั้น ดร.ลินดา เป็นคนให้ข้อมูลว่า ๑๑ ได้ ทุกคนก็โอเคก็ ๑๑ คือผู้ชนะ ก็ถามที่ประชุมก็นั่งอยู่ด้วยกัน ทุกคนยอมรับ

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เทียนน้อย : ลินดาบอกว่าได้ นักคณิตศาสตร์บอกว่าได้ ผมก็ว่าได้

ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ : ท่านอุปนายกเป็นประธาน ถ้าบอกไม่ยอมต้องบอก ๑๒ ก็ต้อง ๑๒ นะ วันนั้น คือการให้ข้อมูลของผู้ประชุมที่ให้ ผู้ร่วมประชุมก็ว่าอย่างนี้ ๑๑ และกรรมการก็นั่งกันอยู่ทุกคน ถ้าไม่คัดค้านก็แสดงว่ายอมรับในวันนั้น ข้อบังคับไม่สามารถแก้ได้ เราต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ เมื่อกฎหมายหรือข้อความออกมาแล้วก็ต้องปฏิบัติตาม จะแก้ไขหรืออะไรหลังจากนั้นอีกรอบนึง แต่เมื่อมันตราไว้ บังคับไว้ ก็ต้องปฏิบัติตามนั้น

ศาสตราจารย์ ดร.เดือน คำดี : จำได้ว่าขั้นตอนผู้สมควรดำรงตำแหน่งมีพูดกันไปกันมา ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ สามารถจะลงได้ถึง ๓ ครั้ง ผมพูดเองว่าพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ก็มันอาจจะเลือกได้อีกมั๊ยว่าทำไมจะต้องหยุด ๒ ครั้ง ๓ ครั้งก็ได้ แต่ไม่มีบันทึกในนี้ เอาเทพมาเปิดก็ได้ ต้องมีคำพูดผมอยู่ในนั้น

/นายกสภามหาวิทยาลัย : ...

นายกสภามหาวิทยาลัย : จะขอให้เติมหรือเปล่า

ศาสตราจารย์ ดร.เดือน คำดี : ขอให้เติมครับ

นายกสภามหาวิทยาลัย : ท่านได้พูดอย่างนี้ใช่ไหม

ศาสตราจารย์ ดร.เดือน คำดี : เอาเทปมาเปิดครับ

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เทียนน้อย : เพิ่มไอนั้นไปด้วย เพิ่มที่ผมถามว่า ๑๑ เกิน
กึ่งหนึ่งนั้น ๑๑ ได้มั๊ย ผมเป็นคนถาม ตามคณิตศาสตร์บอกได้ ผมก็บอกว่าได้ตามคณิตศาสตร์ ขอให้บันทึก
ไว้ด้วยผมถาม น้องลินดาจำได้นะ ที่ถามนะ

อาจารย์ ดร.ลินดา นาคโปย : ถามหนูว่าไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งคือเท่าไร จำได้ไม่ใช่ไม่เกิน
ถามหนูว่าไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งคือเท่าไร คำนี้คะ ไม่น้อยกว่า วันนั้นบอกว่าไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งตามข้อบังคับ
แล้วก็ได้มีการถกเถียงกันพอสมควรไม่ได้เรียบร้อย ลงคะแนนหรืออะไร ซึ่งทุกท่านก็ยอมรับถึงได้มีการลงคะแนน
ไม่ได้ว่ารับหรืออะไร เพราะฉะนั้นโดยส่วนตัวคิดว่าถ้ามันผิดไปจากที่เราดำเนินการวันนั้นก็แก้ไข ถ้าไม่ผิดก็
ไม่น่าจะไปแก้ไขอะไร

ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ : และการลงคะแนนไม่ได้ลงครั้งเดียว ครั้งที่ ๑
ชะล่าใจแล้วนะ พอลงครั้งที่ ๒ อ้าวเห็นมั๊ย ทำไมบอกไม่ลงครั้งที่ ๓ ซึ่งเราตกลงว่าลงครั้งที่ ๑ และ ครั้งที่ ๒
ถ้าเกิดว่าบอกว่าไม่เป็นไปตามข้อบังคับ ต้องได้ ๑๒ ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งนี่ก็ต้องมีการคัดค้านหรือพูดกัน
ตรงนั้น แต่เราลงคะแนนกัน ๒ ครั้ง ยอมรับว่าลงครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ก็จบกันตรงนั้น

นายกสภามหาวิทยาลัย : สรุปว่าแก้ตรงที่ อ.เดือน ท่านพูด มีผู้ใดจะขอเพิ่มเติมอีกมั๊ย
ถ้าไม่มีผมขอมติที่ประชุม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย : ข้อ ๓.๑ เกี่ยวกับยกเลิกข้อบังคับ น่าจะถูกต้อง
น่าจะยืนยันตาม ๓.๑ คงไว้ ๓.๒ ไม่น่าจะมี

รองศาสตราจารย์พัฒนะ เรือนใจดี : ท่านนายกกำลังจะถามมติว่าไม่มีผู้ใดจะแก้ไขแล้ว
ผมขอเสนอท่านนายกกว่าเรื่องนี้ผมพูด ๓-๔ ครั้งแล้วว่า เพราะท่านนายกนั่งเป็นประธาน ท่านบอกไม่เป็นไร
ท่านรับผิดชอบ ท่านไม่ลุกออกไป มันจึงมีคนเกรงใจท่านนายกใจครับ ที่ประชุมบางท่านฟังผมพูดแล้วเห็น
ว่าเป็นเหตุเป็นผล แล้วเค้าไม่กล้า เค้าไม่รับรอง ผมเสนอท่านนายกกว่าให้เป็นลับครับ ว่าใครจะรับรอง หรือ
ใครจะไม่รับรอง ซึ่งท่านนายกก็บอกผมว่ามันเป็นเอกสิทธิ์ของแต่ละคน ผมเสนอท่านนายกกว่าควรจะ
ลงคะแนนลับครับ ใครจะเวิร์ดตั้งถูกต้องแล้ว ใครไม่มีอะไรจะแก้ตรงไหนแล้ว แต่ความเห็นในทางกฎหมาย
ที่ผมกราบเรียนที่ประชุมว่าเราเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเมื่อเราเห็นว่าตรงไหนบกพร่อง ตรงไหน
ไม่ถูกต้องก่อนเสนอไป สกอ. เราควรจะตรวจสอบ ท่านนายกก็บอกว่าเราแก้ตรงไหน ถ้ามันยุติกันอย่างนี้
แล้ว ที่ประชุมเห็นว่ามันยังมีประเด็นอยู่แต่เกรงใจเพราะท่านนายกนั่งเป็นประธานอยู่ ผมขอความกรุณา
ท่านนายกกว่าควรจะลงคะแนนลับว่าท่านใดจะรับ ท่านใดจะไม่รับรายงานการประชุม

รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ : ผมเสนอลงคะแนนโดยเปิดเผยครับ

นายกสภามหาวิทยาลัย : ถามติที่ประชุมว่าจะลงคะแนนลับหรือลงคะแนนเปิดเผย
ผมขอถามมติว่าท่านผู้ใดเห็นว่าควรลงคะแนนเป็นการลับให้ยกมือ

ปรากฏว่ามีผู้ยกมือ ๖ คน

นายกสภามหาวิทยาลัย : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรลงคะแนนโดยเปิดเผย ยกมือขึ้นครับ

ปรากฏว่ามีผู้ยกมือ ๙ คน

นายกสภามหาวิทยาลัย สรุปว่า ก็เป็นอันว่าลงคะแนนโดยเปิดเผย

ขึ้นครับ

นายกสภามหาวิทยาลัย : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับรองรายงานการประชุม กรุณายกมือ

ผู้ยกมือรับรองรายงานการประชุม ได้แก่

๑. คุณหญิงฉัตรนันท ทวีสิน
๒. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ
๔. นายชัยวัฒน์ ศิริอำพันธ์กุล
๕. นางสาวเฟื่องฟ้า เทียนประภาสิทธิ์
๖. อธิการบดี
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ปาอ้าย
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.วิภาภรณ์ บุญยงค์
๙. อาจารย์ ดร.ณัฐปคัลภ์ ญาณมโนวิศิษฐ์
๑๐. อาจารย์ ดร.ลินดา นาคโปย
๑๑. อาจารย์ ดร.เทพนคร ทาคง

นายกสภามหาวิทยาลัย : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับรองรายงานการประชุม ยกมือขึ้นครับ
ผู้ยกมือไม่รับรองรายงานการประชุม ได้แก่

๑. ศาสตราจารย์ ดร.เดือน คำดี
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักษณะพร โรจน์พิทักษ์กุล

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เทียนน้อย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย
งดออกเสียง ไม่รับรองรายงานการประชุม

ในขณะที่นายกสภามหาวิทยาลัยถามที่ประชุมว่า สมควรลงคะแนนลับหรือเปิดเผย และ
ในขณะที่ถามที่ประชุมว่าผู้ใดเห็นว่าควรรับรองหรือไม่รับรองรายงานการประชุม อาจารย์ไพโรสิทธิ์
ศรีสุทธิเกิดพร ไม่อยู่ในที่ประชุม

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : ของผมเฉพาะส่วนนายกสภา แต่ส่วนอื่นผมรับรอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย : สรุปได้แก้ไขหรือเปล่า ข้อ ๓.๒

นายกสภามหาวิทยาลัย : ไม่ได้แก้ไขเพราะมติมันเป็นอย่างนั้น

นายกสภามหาวิทยาลัย : ก็เป็นอันว่ารับรองรายงานการประชุมโดยเสียงข้างมาก
บันทึกไว้ด้วยว่าใครรับรองรายงานการประชุมเค้าจะได้ไปใช้อ้างอิงได้ รายงานการประชุมมันบอกว่าการ
ประชุมได้ประชุมเรื่องอะไร ใครพูดอะไร มีมติว่าอะไร ส่วนในการประชุมนั้นจะถูกกฎหมายหรือไม่ถูก
กฎหมายเป็นอีกเรื่องหนึ่ง บันทึกไว้ด้วยว่าตอนถามมติเหล่านี้ผมนั่งอยู่ด้วยและผมเป็นคนถามจะได้ไปฟ้อง
ได้ถูก ส่วนท่านที่ไม่รับรองรายงานการประชุมก็จดบันทึกไว้ว่าการประชุมครั้งที่แล้วท่านมาแต่ท่าน
ไม่รับรอง จะได้เห็นว่ามันไม่ถูกต้อง รายงานการประชุมจดไม่ถูกต้อง

รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี : ของผมไม่รับรองเฉพาะส่วนเรื่องการสรรหาหายก
แต่ส่วนอื่นที่ผมปฏิบัติงานให้กับทางมหาวิทยาลัยผมรับรองรายงานการประชุมครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ คำมา : กรณีสรรหานายกผมขอไม่รับรอง ส่วนอื่นรับรอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย : เรื่องสืบเนื่องมันเกี่ยวกับมติอันนี้ ในแง่กฎหมาย
ที่ผมพูด ผมกำลังอธิบายกระบวนการเลือกตั้งว่าข้อกฎหมาย ตัว พ.ร.บ. ๔๗ มันเขียนไว้แบบนี้

/เพราะฉะนั้นองค์ประกอบ ...

เพราะฉะนั้นองค์ประกอบตามมาตรา ๑๖ ของสภาก็คือ ๒๓ รวมทั้งนายก เพราะฉะนั้นถ้ากึ่งหนึ่งของทั้งหมดก็คือถ้าตีความตามเจตนารมณ์ของกฎหมายก็คือ ๒๓ ทหาร ๒ ก็คือ ๑๑.๕ ก็คือ ๑๒ ถ้าเอาตัวนั้น

นายกสภามหาวิทยาลัย : นอกกรอบไข่ม้อย ไม่ได้ห้าม แต่อยากถามว่าที่พูดเนี่ยพูดให้สภาฟังไข่ม้อย พูดไป เดี่ยวผมจะได้พูดได้บ้าง ถ้าไม่ได้เกี่ยวกับวาระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย : สืบเนื่องไม่ใช่กรอบ เพราะเมื่อที่รับรองไปแล้ว มุมมองในแง่กฎหมาย ที่นี้ข้อบังคับข้อ ๙ วรรคสองมันเขียนไว้ว่าผู้ที่ได้รับเลือกเป็นนายกสภาต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด เพราะฉะนั้นวันนั้นถ้ามีการไปตีความตามข้อเท็จจริง ไม่ใช่ข้อกฎหมายตามพุดินัย หมายความว่ามืออยู่จริงเท่าไร มืออยู่จริงคือ ๒๐ ถ้าไปเอาตรงนั้นนะ มันก็ขัดข้อกฎหมาย ก็โอเค ถ้าเอาตรงนั้นนะ ก็คือ ๒๐ คน กึ่งหนึ่งก็คือ ๑๐ ถ้าเอาตัวนั้นตามพุดินัย แต่ตามนิตินัย ตามข้อกฎหมายแล้ว ประกอบพุดินัยแล้วกึ่งหนึ่งมันต้อง ๑๑.๕ นะครับก็คือ ๑๒ อันนี้เคยมีการร้องเรียนกันในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในองค์ประกอบตรงนี้ยังพูดไปด้วยว่าในองค์ประกอบสภามีแค่ ๒๒ เท่านั้นแหละ นายกเป็นเพียงประธาน ซ้ำขาด มีการร้องเรียนฟ้องร้องกันพอสมควร ถ้าดูตาม พ.ร.บ. ราชภัฏ เจตนารมณ์ของกฎหมายตรงนั้น กึ่งหนึ่งถ้านับรวมนายกด้วยก็ ๑๑.๕ กึ่งหนึ่งคือ ๑๒ เพราะคนครึ่งคงไม่มี แต่ที่นี้ข้อบังคับของเราการสรรหานายกไปอ้างอิงและก็ไปเขียนไว้ในข้อ ๙ วรรค ๒ ว่าต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด เพราะฉะนั้นทั้งหมดตรงนี้ไม่ได้บอกว่าเท่าที่มีอยู่ ไม่ได้เขียนต่อก็เลยตีความไปให้สอดคล้องกฎหมายหลัก คือ พ.ร.บ. ๒๕๔๗ เพราะฉะนั้นมันน่าจะ ๑๑.๕ ก็คือ ๑๒ คนตามนั้น และประเพณีปฏิบัติถ้าย้อนหลังกลับไปดูจะยึด ๑๒ ที่ตีความเช่นนี้ก็ตีความตามหลักเจตนารมณ์ของกฎหมายตามมาตราประมวลกฎหมายแพ่ง พานิชย์ ถ้าไม่มีกฎหมายก็อาศัยครองประเพณี ถ้าไม่มีก็อาศัยตัวบทกฎหมายที่ใกล้เคียงก็ตีความอย่างนั้น แต่บังเอิญวันนั้นไม่ได้อธิบายชัดเจนเพราะพูดกันไปพูดกันมา ปกติผมไม่ออกไปพูดยาวอะไรมากมายนัก ถ้าไม่ฟังก็ไม่พูดก็เรียนให้ทราบ ที่ประชุมกรรมการจะได้ทราบว่าข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างนั้น แล้วก็ยังมีเรื่องอื่นอีกมากมายที่ไม่อยากพูด ซึ่งแม้จะรู้ก็ไม่อยากพูดอย่างที่ว่าตายก็พูดไม่ได้ คงไม่ถึงขนาดนั้นมั้ง มีหลายเรื่องที่มีมันเป็นเช่นนั้นทำให้บรรยากาศเปลี่ยนแปลงไปเช่นนั้น ซึ่งท่านนายกก็เคยทำและออกกฎหมายข้อบังคับตั้งแต่สรรหาอธิการบดีใครยกมือให้อธิการก็ไม่ต้องมาเป็นรองหรืออะไร แม้แต่ตอนคนบดก็เหมือนกันไม่ต้องเข้ามา สิ่งเหล่านี้ท่านนายกก็เคยพูดแล้วก็เขียนเป็นข้อปฏิบัติซึ่งผมเห็นว่านั่นคือเรื่องของจริยธรรม คุณธรรม ในมุมมองของผม

นายกสภามหาวิทยาลัย : ไหน ๆ ก็พูดยาว ผมพูด ๒ ประโยค การอ่านกฎหมายต้องอ่านให้ครบถ้วนทุกมาตรา ว่าง ๆ ลองไปอ่านมาตรา ๑๗ วรรคสี่ ของ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏแล้วค่อยกลับไปคิดกันใหม่ ในขั้นนี้ แนะนำได้แต่เพียงว่าถ้ามันเป็นปัญหาที่ติดใจกันก็ไปถาม สกอ. เสีย ว่าอย่างนี้ถูกไม่ถูก หรือถ้ายังไม่พอใจจะไปถามคณะกรรมการกฤษฎีกาเค้าก็คงจะตอบให้ทราบ ไปถามเค้าเสียก็ได้ เพราะมีฉะนั้นมันก็จะไม่มีทางออก คาราคาซังกันอยู่อย่างนี้มหาวิทยาลัยก็จะแย่งไปทุกวัน ก็ได้แต่แนะนำอย่างนั้น เราควรไปเรื่องอื่นได้แล้ว

ที่ประชุมมีมติ รับรองรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยเสียงส่วนมาก

ผู้รับรองรายงานการประชุมทั้งฉบับ ได้แก่

๑. คุณหญิงฉวีพรรณ ทวีสิน
๒. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ

๔. นายชัยวัฒน์ ศิริอำพันธ์กุล
๕. นางสาวเฟื่องฟ้า เทียนประภาสสิทธิ์
๖. อธิการบดี
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ปาอ้าย
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.วิภากรณ์ บุญยงค์
๙. อาจารย์ ดร.ณัฐปคัลภ์ ญาณมโนวิศิษฐ์
๑๐. อาจารย์ ดร.ลินดา นาคโปย
๑๑. อาจารย์ ดร.เทพนคร ทาคง

ผู้รับรองรายงานการประชุม โดยไม่รับรองระเบียบวาระที่ ๔.๑ การสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย ได้แก่

๑. รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ คำมา

ผู้ไม่รับรองรายงานการประชุม ได้แก่

๑. ศาสตราจารย์ ดร.เดือน คำดี
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักษณะพร โรจน์พิทักษ์กุล

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เทียนน้อย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดี คำชายงดออกเสียง ไม่รับรองรายงานการประชุม

โดยมีการแก้ไขรายงานการประชุม ดังนี้

๑. หน้า ๑๓ ระเบียบวาระที่ ๖.๑.๒ การประเมินหลักสูตร เป็นความว่า “ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร เมื่อครบ ๕ ปี จะต้องมีการประเมินนั้น เห็นว่าคณะกรรมการประเมินอาจจะต้องเข้มข้นกว่านี้ ส่วนใหญ่จะมีกรรมการจากภายนอก เพียง ๒ คน ที่เหลือเป็นกรรมการที่มาจากบุคลากรภายใน ควรมีการหารือและตกลงร่วมกันว่าสมควรเปิดหลักสูตรต่อไปอีก ๕ ปี หรือไม่ เพราะหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีมาก ซึ่งเคยเสนอในที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตร และฝากรองอธิการบดีวิชาการและวิจัยแล้วว่าการประเมินไม่ต้องรอให้ครบ ๕ ปี ถึงจะมีการประเมิน ครบปีที่ ๓ ควรเริ่มต้นประเมินได้เลย ซึ่งกว่าจะเสร็จก็อาจจะประมาณปีที่ ๔ หลังจากนั้นต้องมาพิจารณาร่วมกันจากผลการประเมินด้านต่าง ๆ เพื่อพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยสมควรที่จะลงทุนต่อไปหรือไม่ หากเห็นว่าเป็นเรื่องดีต้องพิจารณาขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร และการประเมินต่อไป” (ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ เสนอแก้ไข)

๒. หน้า ๔ ระเบียบวาระที่ ๔.๑ การสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย ย่อหน้าที่ ๑๑ เป็นความว่า “ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดี คำชาย ในฐานะกรรมการสภามหาวิทยาลัยกล่าวว่า มหาวิทยาลัยได้เสนอระเบียบวาระเพิ่มเติมที่ ๔.๖.๑ และ ๔.๖.๒ เกี่ยวกับการฟ้องร้องสภามหาวิทยาลัย และนายกสภามหาวิทยาลัย จะนำเข้าพิจารณาก่อนลงคะแนนหรือไม่”

ก่อนพิจารณาวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา รองศาสตราจารย์พัฒนา เรือนใจดี ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย กล่าวต่อที่ประชุมว่าได้เสนอเรื่องติดตามทวงถามเกี่ยวกับการดำเนินการของศูนย์บริหารทรัพย์สิน ซึ่งปรากฏอยู่ในระเบียบวาระเสนอเพื่อพิจารณาวาระที่ ๔.๑๖ ซึ่งไม่ถูกต้อง ด้วยเห็นว่าประกาศการจัดตั้งศูนย์บริหารทรัพย์สิน และข้อบังคับว่าด้วยการบริหารทรัพย์สิน

๐๓๗
/ได้ผ่านการอนุมัติจาก ...

ได้ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้วแต่นายกสภามหาวิทยาลัยยังไม่ได้ลงนามในประกาศจัดตั้งและข้อบังคับว่าด้วยการบริหารทรัพย์สิน เพราะเมื่อลงนามแล้วจะได้มีกรรมการตามข้อบังคับต่อไปได้ และที่เห็นว่ามีปัญหานั้นมีแต่เพียงการเปลี่ยนจากผู้อำนวยการเป็นผู้จัดการ ซึ่งไม่ยุ่งยากในการแก้ไข เนื่องจากมีโครงการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยกระจัดกระจาย เช่น โรงแรม น้ำดื่ม การให้เช่าหอประชุม อีกทั้งมีทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจำนวนมากที่ต้องบริหาร เพื่อให้รองอธิการบดีกิจการพิเศษสามารถดำเนินการต่อไปได้ นายกสภามหาวิทยาลัยไม่ควรวางเฉยในการลงนาม เนื่องจากมีการแก้ไขไม่มาก ที่เห็นมีเพียง ๓ ประเด็นเท่านั้น คือ การเปลี่ยนผู้อำนวยการเป็นผู้จัดการ สถานภาพของศูนย์บริหารทรัพย์สิน และการเพิ่มประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการเป็นกรรมการ

ที่ประชุมอภิปรายสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ควรเพิ่มประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการเป็นกรรมการในศูนย์บริหารทรัพย์สินด้วย

๒. ในการประชุมเพื่อพิจารณาประกาศจัดตั้งและข้อบังคับว่าด้วยการบริหารศูนย์ทรัพย์สิน ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยไม่ได้กังวลเรื่องการเปลี่ยนจากผู้อำนวยการเป็นผู้จัดการ แต่ที่กังวลคือฐานะของศูนย์บริหารทรัพย์สินจะเทียบเท่าคณะหรือกอง โดยที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเสนอว่าควรกำหนดไว้ในประกาศจัดตั้งให้ชัดเจนเพราะจะเกี่ยวกับเงินประจำตำแหน่งของผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ ทั้งนี้หนังสือที่เสนอเรื่องมีความประสงค์ขอเสนอเรื่องเข้าวาระการประชุมเพื่อพิจารณา ดังนั้นจึงเห็นว่าการที่ฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัยบรรจุในระเบียบวาระเพื่อพิจารณานั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว

มติที่ประชุม สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาระเบียบวาระการประชุมสภามหาวิทยาลัยตามที่เลขานุการสภามหาวิทยาลัยเสนอ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ การเทียบตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๗ ที่ประชุมพิจารณาการขอเทียบตำแหน่งทางวิชาการ นั้น คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ได้พิจารณาเอกสารประกอบการเทียบตำแหน่งทางวิชาการของผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรรณวังษ์ศรี แล้วมีมติว่าตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาบริหารธุรกิจ ของผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรรณวังษ์ศรี เทียบได้กับผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และเป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และหลักเกณฑ์ และวิธีการมอบอำนาจพิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๔ และตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ทั้งนี้อนุมัติไม่ก่อนวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จึงนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อโปรดพิจารณา

ที่ประชุมอภิปรายสรุปสาระสำคัญได้ว่า มหาวิทยาลัยควรมีข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ในการเทียบโอนตำแหน่งทางวิชาการสำหรับอาจารย์ของมหาวิทยาลัย เพื่อนำมาเป็นหลักเกณฑ์ในการดำเนินการกับผู้ขอเทียบตำแหน่งรายต่อไป

/มติที่ประชุม

มติที่ประชุม

๑. อนุมัติการเทียบตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรรณรัตน์ วงษ์ศรี เทียบได้กับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ทั้งนี้ไม่ก่อนวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๒. มอบมหาวิทยาลัยเสนอ (ร่าง) ข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ในการเทียบโอนตำแหน่งทางวิชาการเสนอคณะกรรมการพิจารณาข้อบังคับ

๓.๒ เสนอขอเปลี่ยนแปลงมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ระเบียบวาระการฟ้องสภามหาวิทยาลัยและนายกสภามหาวิทยาลัยต่อศาลปกครอง

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าสภามหาวิทยาลัยในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ พิจารณาการฟ้องสภามหาวิทยาลัยและนายกสภามหาวิทยาลัยต่อศาลปกครอง ในระเบียบวาระที่ ๔.๖.๑ ฟ้องสภามหาวิทยาลัย และระเบียบวาระที่ ๔.๖.๒ ฟ้องสภามหาวิทยาลัย และนายกสภามหาวิทยาลัย นั้น เพื่อความชัดเจนในทางปฏิบัติ มหาวิทยาลัยโดยผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีได้ประสานไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองระยอง ๑ เกี่ยวกับมติที่ประชุมทั้ง ๒ ข้อ ที่มอบมหาวิทยาลัยจัดทำหนังสือแจ้งไปยังอัยการคดีปกครองระยอง เพื่อดำเนินการแก้ต่างคดีแทน และมอบเลขานุการสภามหาวิทยาลัย และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีจัดทำคำให้การและสำเนาพยานหลักฐาน ได้รับคำแนะนำจากสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองระยองว่าควรจะมีเพียงบุคคลเดียวเพื่อดำเนินการไม่ควรมอบ ๒ คน และบุคคลนั้นควรจะเป็นผู้ที่มีอำนาจลงนามให้อัยการพิเศษเป็นผู้แก้คำฟ้อง จึงขอเสนอเปลี่ยนแปลงมติที่ประชุมในระเบียบวาระที่ ๔.๖.๑ และระเบียบวาระที่ ๔.๖.๒ โดยมอบ นางนฤชล เรือนงาม ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นผู้ดำเนินการ

มติที่ประชุม อนุมัติให้เปลี่ยนแปลงมติที่ประชุมระเบียบวาระที่ ๔.๖.๑ และระเบียบวาระที่ ๔.๖.๒ เป็นดังนี้

“๔.๖.๑ ฟ้องสภามหาวิทยาลัย

มติที่ประชุม

๑. มอบมหาวิทยาลัยจัดทำหนังสือแจ้งไปยังอัยการคดีปกครองระยองเพื่อดำเนินการแก้ต่างคดีแทนสภามหาวิทยาลัย

๒. มอบนางนฤชล เรือนงาม ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินการแทนสภามหาวิทยาลัย และให้นางนฤชล เรือนงาม เป็นผู้มอบอำนาจให้อัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองระยองแก้ต่างคดีจนกระทั่งคดีถึงที่สุด

๔.๖.๒ ฟ้องสภามหาวิทยาลัย และนายกสภามหาวิทยาลัย

มติที่ประชุม

๑. มอบมหาวิทยาลัยจัดทำหนังสือแจ้งไปยังอัยการคดีปกครองระยองเพื่อดำเนินการแก้ต่างคดีแทนสภามหาวิทยาลัย

๒. มอบนางนฤชล เรือนงาม ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินการแทนสภามหาวิทยาลัยและนายกสภามหาวิทยาลัย และให้นางนฤชล เรือนงาม เป็นผู้มอบอำนาจให้อัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองระยองแก้ต่างคดีจนกระทั่งคดีถึงที่สุด”

/ก่อนการพิจารณา ...

ก่อนการพิจารณาระเบียบวาระลับ ที่ประชุมมีข้อสรุปว่าหากกรรมการสภามหาวิทยาลัยท่านใดที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับเรื่องที่พิจารณาสมควรออกจากห้องประชุม เว้นแต่มีข้อสงสัยที่ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ จะเชิญเข้ามาสอบถามในภายหลังได้ เนื่องจากประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการมีส่วนเกี่ยวข้องกับระเบียบวาระลับที่สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณา จึงออกจากห้องประชุมก่อนการพิจารณาระเบียบวาระลับตั้งแต่ระเบียบวาระที่ ๔.๑-ระเบียบวาระที่ ๔.๔

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

๔.๑ การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (วาระลับ)

สภามหาวิทยาลัยได้ประชุมวาระลับ ซึ่งมีการพิจารณาและมีรายงานการประชุมแยกต่างหาก ซึ่งรายละเอียดปรากฏอยู่ในเอกสารประทับตราลับ โดยฝ่ายเลขานุการได้เก็บรักษาไว้เรียบร้อยแล้ว

๔.๒ ผลการตรวจสอบและพิจารณาประเด็นปัญหาทางจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ (วาระลับ)

สภามหาวิทยาลัยได้ประชุมวาระลับ ซึ่งมีการพิจารณาและมีรายงานการประชุมแยกต่างหาก ซึ่งรายละเอียดปรากฏอยู่ในเอกสารประทับตราลับ โดยฝ่ายเลขานุการได้เก็บรักษาไว้เรียบร้อยแล้ว

๔.๓ การอุทธรณ์ผลการประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ (วาระลับ)

สภามหาวิทยาลัยได้ประชุมวาระลับ ซึ่งมีการพิจารณาและมีรายงานการประชุมแยกต่างหาก ซึ่งรายละเอียดปรากฏอยู่ในเอกสารประทับตราลับ โดยฝ่ายเลขานุการได้เก็บรักษาไว้เรียบร้อยแล้ว

๔.๔ ทบทวนการพิจารณาผลงานทางวิชาการ (วาระลับ)

สภามหาวิทยาลัยได้ประชุมวาระลับ ซึ่งมีการพิจารณาและมีรายงานการประชุมแยกต่างหาก ซึ่งรายละเอียดปรากฏอยู่ในเอกสารประทับตราลับ โดยฝ่ายเลขานุการได้เก็บรักษาไว้เรียบร้อยแล้ว

๔.๕ กรอบและแนวทางการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๘ รับทราบรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยและคณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ แล้วนั้น โดยมีข้อสังเกตว่าคณะกรรมการติดตามฯ ควรปรับสัดส่วนในการให้คะแนนใหม่เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยให้เห็นชอบก่อนการประเมินในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ นั้น คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ได้ดำเนินการประชุมเพื่อปรับกรอบและแนวทางการประเมิน และปรับสัดส่วนการให้คะแนน ซึ่งที่ประชุม

/เห็นชอบกรอบและแนวทา ...

เห็นชอบกรอบและแนวทางการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อเป็น
แนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการ

คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานมหาวิทยาลัย และคณะ
นำเสนอว่าคณะกรรมการติดตามฯ ได้รวบรวมข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงกรอบและแนวทางการติดตาม
ตรวจสอบ และประเมินผลงานมหาวิทยาลัย และคณะ ซึ่งมีส่วนคล้ายกับกรอบและแนวทางเดิม สรุปได้
ดังนี้

กรอบและแนวทางการประเมิน

๑. ประเมินตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยการติดตาม
ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย และคณะ พ.ศ. ๒๕๕๗

๒. ประเมินเพื่อส่งเสริม พัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะ
สถาบัน/สำนัก/ศูนย์ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการ

๓. ประเมินแบบลักษณะกัลยาณมิตร

๔. ประเมินไม่ซ้ำซ้อนกับการประเมินของ สมศ. สำนักงาน ก.พ.ร. และ สกอ.
แต่จะใช้ผลการประเมินดังกล่าว และผลการประเมินตนเองมาประกอบการพิจารณาด้วย

ขอบเขตการประเมิน

๑. ช่วงเวลาการประเมิน จะประเมินในแต่ละรอบปีงบประมาณ (๑ ตุลาคม ถึง
๓๐ กันยายน)

๒. การประเมินแบ่งเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ของ
มหาวิทยาลัย คณะ และสถาบัน/สำนัก/ศูนย์ โดยการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์จากรายงานการ
ปฏิบัติงานของหน่วยงาน สืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูล และเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการสัมภาษณ์บุคคลที่เป็น
ฝ่ายปฏิบัติการ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เป็นไปตามแผนงานหรือไม่ ประสบความสำเร็จประการใด)

ส่วนที่ ๒ ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณ
การจัดการศึกษา การวิจัย ทั้งเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย คณะ และสถาบัน/
สำนัก/ศูนย์

(๑) ศึกษาการบริหารจัดการงบประมาณ ได้แก่ วิธีการได้มาของ
งบประมาณ วิธีการจัดทำงบประมาณ ความสอดคล้องของการจัดทำงบประมาณกับพันธกิจและนโยบาย
ของมหาวิทยาลัย แผนการใช้จ่ายงบประมาณ

(๒) ผลการใช้จ่ายงบประมาณของแต่ละหน่วยงาน

(๓) ศึกษาปัญหา อุปสรรคในการใช้จ่ายงบประมาณของแต่ละ
หน่วยงาน

โดยการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
รวมทั้งสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นฝ่ายปฏิบัติการ และผู้เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๓ การประเมินคุณภาพการบริหารงานและคุณลักษณะ

๓.๑ การประเมินคุณภาพการบริหารงานและคุณลักษณะ
อธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการ ประเมิน ๒ ส่วน โดยใช้แบบประเมิน และการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

- ๓.๑.๑ ประเมินคุณภาพการบริหารงาน ๕ ด้าน
  - ๓.๑.๑.๑ ความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ
  - ๓.๑.๑.๒ ภาวะผู้นำ และการทำงานเป็นทีม
  - ๓.๑.๑.๓ การสื่อสารและการสร้างเครือข่าย
  - ๓.๑.๑.๔ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร
  - ๓.๑.๑.๕ วิสัยทัศน์ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- ๓.๑.๒ ประเมินคุณธรรม จริยธรรม ๒ ด้าน
  - ๓.๑.๒.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม
  - ๓.๑.๒.๒ ด้านธรรมาภิบาล

๓.๒ การประเมินคุณภาพการบริหารงานและคุณลักษณะ
รองอธิการบดี ประเมิน ๒ ส่วน แบ่งเป็นดังนี้

๓.๒.๑ ประเมินผลการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย (ปีที่แล้ว
การมอบหมายงานให้แก่รองอธิการบดียังไม่ชัดเจน คาดว่าปีนี้จะได้รับการมอบหมายงานที่ชัดเจนแล้ว)

๓.๒.๒ ประเมินภาวะผู้นำ การบริหารจัดการ และธรรมาภิ
บาล ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของรองอธิการบดี โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์

วิธีการให้คะแนน

ส่วนที่ ๑ ผลการประเมินการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ ๔๐ คะแนน
(ตามที่สภามหาวิทยาลัยให้ข้อเสนอแนะ คณะกรรมการติดตามฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าการให้คะแนนในส่วนนี้
สมควรปรับคะแนนให้สูงขึ้น จึงพิจารณาปรับคะแนนใหม่จากเดิม ๒๕ คะแนน เป็น ๔๐ คะแนน)

ส่วนที่ ๒ ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณ
๓๕ คะแนน (คณะกรรมการติดตามฯ จึงพิจารณาปรับคะแนนใหม่จากเดิม ๕๐ คะแนน เป็น ๓๕ คะแนน)
โดยพิจารณา ๓ ส่วน ได้แก่

๒.๑ พิจารณาจากร้อยละของงบประมาณโดยรวมที่ใช้จ่ายไป
การใช้จ่ายงบประมาณโดยรวมทั้งเงินงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้ ๑๐ คะแนน
(เดิม ๑๒.๕ คะแนน)

๒.๒ พิจารณาจากร้อยละของงบประมาณโดยรวมที่ใช้จ่ายไปใน
แต่ละไตรมาสเมื่อเทียบกับร้อยละที่เป็นเป้าหมายในแต่ละไตรมาสกับการใช้จ่ายงบประมาณโดยรวม
รายไตรมาส ๑๐ คะแนน (เดิม ๑๒.๕ คะแนน)

๒.๓ พิจารณาจากร้อยละของจำนวนโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ
๑๕ คะแนน (เดิม ๒๕ คะแนน)

ส่วนที่ ๓ ผลการประเมินคุณภาพการบริหารงานและคุณธรรม จริยธรรมของ
อธิการบดี ๒๕ คะแนน

วิธีการประเมิน

ปรับจากค่าคะแนนร้อยละมาเป็นระบบมาตราส่วน ๕ ระดับ คิดได้ดังนี้

ส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ คำนวณได้ดังนี้

นำผลการประเมินจากการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์และ
การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณ โดยคิดคะแนนเป็นค่าร้อยละ

/ส่วนที่ ๓ นำการประเมิน ...

ส่วนที่ ๓ นำการประเมินจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย โดยใช้
มาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

- ๑.๐๐-๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
- ๑.๕๑-๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง
- ๒.๕๑-๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้
- ๓.๕๑-๔.๕๐ การดำเนินงานระดับดี
- ๔.๕๑-๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก

พบว่าเกณฑ์การให้คะแนนมีความแตกต่างไปจากปีงบประมาณ ๒๕๕๗
บ้างเล็กน้อย มีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการให้คะแนนในส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ส่วนประเมินความสำเร็จ
ในการดำเนินการโครงการจะประเมินที่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ในปีงบประมาณนี้จะมีความละเอียด
มากขึ้น ทางคณะกรรมการติดตามฯ ขอคำชี้แนะจากสภามหาวิทยาลัย

ที่ประชุมอภิปรายสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ประเด็นยุทธศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญที่จะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยให้มี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรให้สัดส่วนประเด็นยุทธศาสตร์สูงกว่าส่วนอื่น และในการประเมินนั้นควร
ประเมินในลักษณะเดียวกันกล่าวคือประเมินมหาวิทยาลัยอย่างไรก็ให้ประเมินคณะในลักษณะเดียวกันด้วย

๒. การตรวจสอบนิติการใช้จ่ายเงินเป็นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่ต้อง
ตรวจสอบว่าผลลัพธ์ของงานเป็นอย่างไร ที่พบมากคือใช้เงินหมดและไม่มีผลงาน สาเหตุเนื่องจากการ
กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์กับตัวชี้วัดไปกันคนละทาง จึงควรกำหนดให้สอดคล้องกัน นอกจากนั้นควร
ประเมินประสิทธิภาพการบริหารของผู้บริหารควบคู่กันไปด้วย ถ้าบริหารงานไม่ดีการประเมินประสิทธิภาพ
การบริหารควรมีสัดส่วนสูง

๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน เสกขุนทด ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่รับ
การประเมินเสนอว่า มหาวิทยาลัยรับนโยบายจากสภามหาวิทยาลัยไปดำเนินการ ดังนั้นการประเมิน
ประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยมีความสำคัญมาก มหาวิทยาลัยควรกำหนดแผนการปฏิบัติงานลงสู่
หน่วยงานในระดับล่างของมหาวิทยาลัย กำหนดตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับการประกันคุณภาพ ซึ่งเป็น
ผลสัมฤทธิ์ของการบริหารองค์กรและผู้บริหารในทุกระดับ และขอให้ตัดการประเมินผลการใช้จ่าย
รายไตรมาสออกไปเพราะมีวงจการใช้จ่ายเงินอยู่แล้ว

๔. ในการประเมินเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในภาพของมหาวิทยาลัยมีการนำ
รายจ่ายประจำ เช่น เงินเดือน มาประเมินการใช้จ่ายงบประมาณจึงทำให้มหาวิทยาลัยได้รับผลการประเมิน
ดี จึงควรตัดบประจำออกจากการประเมินของมหาวิทยาลัย ในขณะที่หน่วยงานระดับคณะไม่สามารถ
ใช้จ่ายเงินรายไตรมาสได้ตามเกณฑ์เนื่องจากได้รับจัดสรรงบประมาณล่าช้า อีกทั้งโครงการบางโครงการ
ไม่สามารถดำเนินการได้จึงควรปรับคะแนนการประเมินส่วนที่หนึ่ง ๔๐ คะแนน ส่วนที่สอง ๓๐ คะแนน
และส่วนที่สาม ๓๐ คะแนน

๕. การประเมินไม่ควรให้มีผู้รับการประเมินเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงาน
ของคณะกรรมการ นอกจากนั้นเกณฑ์ประเมินรองอธิการบดีควรเหมือนกันกับผู้ได้รับการประเมินอื่น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ศิริภักดิ์ อธิการบดี จึงกล่าวว่าผู้ที่ไม่มีส่วนได้
ส่วนเสียในการประเมิน คือ อาจารย์รักษาพร วงษ์โสภณกุล

/มติที่ประชุม

มติที่ประชุม

๑. มอบคณะกรรมการติดตามฯ ปรับสัดส่วนคะแนนของส่วนที่ ๑, ๒ และ ๓ เป็น ๔๐ : ๓๐ : ๓๐ ตามลำดับ และปรับสัดส่วนคะแนนและประเด็นการประเมินส่วนที่ ๒ ผลการประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณ เป็น ๑๐ : ๕ : ๑๕ โดยปรับการประเมินการใช้จ่าย รายไตรมาสจากเงินรายได้ ให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณของหน่วยงาน

๒. มอบอธิการบดีเสนอแต่งตั้งเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการใหม่

ก่อนการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๖ เรื่องการคัดค้านการดำเนินการเลือกตั้งนายก สภามหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวต่อที่ประชุมว่าด้วยเป็นเรื่องที่นายกสภามหาวิทยาลัย มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงไม่สามารถอยู่ในที่ประชุมได้ และเพื่อให้เป็นไปตามข้อ ๑๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัย ราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้กรรมการที่อาวุโสสูงสุด ทำหน้าที่เป็นประธานชั่วคราวเพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการผู้หนึ่งผู้ใดเป็นประธานในที่ประชุม ทั้งนี้ นายก สภามหาวิทยาลัยได้ตรวจสอบแล้วว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดี คำชาย เป็นผู้มีอาวุโสสูงสุด จึงขอ มอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดี คำชาย เป็นประธานชั่วคราว เพื่อทำหน้าที่เป็นประธานเลือก กรรมการในที่ประชุมเป็นประธานเพื่อพิจารณาระเบียบวาระการคัดค้านการดำเนินการเลือกตั้งนายก สภามหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดี คำชาย ขออนุญาตที่ประชุมดำเนินการเป็นประธาน ชั่วคราวเพื่อเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในการประชุมแทนนายกสภามหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงขอให้กรรมการทุกท่านเสนอบุคคลเพื่อเป็นประธานแทนนายกสภามหาวิทยาลัย

มติที่ประชุม อนุมัติให้รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ เป็นประธานเพื่อทำหน้าที่ แทนนายกสภามหาวิทยาลัย

๔.๖ การคัดค้านการดำเนินการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายกสภา มหาวิทยาลัย

เลขานุการสภามหาวิทยาลัยนำเสนอว่า ด้วยนายมณฑิธร มุสิกทอง อาจารย์ ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัยขอคัดค้านการดำเนินการ คัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยเห็นว่า รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล ซึ่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ปัจจุบันท่านดำรง ตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งตำแหน่งดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล มหาวิทยาลัยของรัฐให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ ซึ่งการเข้าร่วมสรรหาและร่วมลงมติ ในการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยเป็นการขัดต่อมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เหตุแห่งการคัดค้าน ทั้งนี้อธิการบดีได้เสนอความเห็นในเรื่องดังกล่าว ดังเอกสาร ประกอบระเบียบวาระ จึงเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นประเด็นการคัดค้าน การดำเนินการสรรหา

รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานแทนนายกสภา มหาวิทยาลัยกล่าวว่าเรื่องนี้อาจารย์ท่านหนึ่งเสนอเรื่องคัดค้านการดำเนินการเลือกตั้งโดยทำหนังสือผ่าน อธิการบดีด้วย จึงขอเชิญอธิการบดีนำเสนอต่อที่ประชุมตามที่ให้ความเห็นไว้

/อธิการบดีกล่าว ...

อธิการบดีกล่าวต่อที่ประชุมว่าจากการหารือที่ปรึกษาด้านกฎหมายได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการที่เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ใช้สิทธิในฐานะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเลือกนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ร้องคัดค้านไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ร้องคัดค้านต้องเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย กรณีนายมณฑิร มุสิกทอง นี้ จึงไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย และไม่มีสิทธิร้องคัดค้านได้ และรองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะกรรมการสภามหาวิทยาลัยจึงมีสิทธิลงคะแนนในฐานะกรรมการได้

ที่ประชุมเสนอความเห็นเป็นรายบุคคลได้ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ปาอ้าย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้แทนผู้บริหาร เสนอความเห็นว่าย่อมถ่วงน้ำหนักมณฑิร มุสิกทอง เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยก็น่าจะตีความว่าได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แต่ถ้าไปพิจารณาในกรณีที่รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะกรรมการสภามหาวิทยาลัยแล้วใช้สิทธิในการลงคะแนนเพื่อเลือกนายกสภามหาวิทยาลัยไม่ตรงตามที่กล่าวอ้างตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตั้งแต่ (๑) ถึง (๖) ซึ่งก็ไม่เข้าข่ายในการเป็นคู่กรณี และเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๖ ก็ไม่เข้าข่ายการร้ายแรง

๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ คำมา กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้แทนผู้บริหาร เสนอความเห็นว่าย่อมพิจารณาตามมาตรา ๑๓ (๖) ที่ว่ากรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนั้นคือรองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นผู้บังคับบัญชาของมหาวิทยาลัย จึงเห็นว่าเมื่อมาลงคะแนนให้กับผู้หนึ่งผู้ใดที่แข่งกันสองคน ก็มีลักษณะของการตัดสินใจว่ามีใครแพ้หรือชนะ จึงต้องเข้าข่ายร้ายแรงตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ คำชาย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวว่าในการพิจารณาพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ต้องนำ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาพิจารณาร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๓ (๕) บัญญัติไว้ว่าเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณีจะเป็นผู้พิจารณาทางปกครองไม่ได้ ซึ่งในกรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะกรรมการสภามหาวิทยาลัยลงคะแนนนั้น ถ้าพิจารณาถึงความไม่เป็นกลางก็คงไม่เป็นกลาง จึงจะทำการพิจารณาทางปกครองนั้นไม่ได้ ซึ่งโดยหลักแล้วเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยควรต้องถามที่ประชุมก่อนว่า ตนเองจะใช้สิทธิในการลงคะแนนได้หรือไม่ เพราะปฏิบัติหน้าที่สองประการด้วยกันคือ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในการที่จะพิจารณาว่า นายมณฑิร มุสิกทอง เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่นั้น ถ้าตีความตามกฎหมายอาญา ผู้ที่จะฟ้องคดีอาญา อัยการ บิดา มารดาของผู้เสียหายย่อมมีส่วนได้ส่วนเสีย และถ้าพิจารณาถึงการดูแลรักษาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย แม้ไม่ได้นั่งในสภามหาวิทยาลัยถ้าเห็นว่าจะทำให้มหาวิทยาลัยเสียหายก็มีสิทธิ์ที่จะยื่นคำร้องได้ ดังนั้นจึงเห็นว่ารองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล ไม่มีสิทธิลงคะแนนเลือกนายกสภามหาวิทยาลัย แต่ถ้าจะให้เกิดสิทธิต้องถามที่ประชุมก่อนตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นอกจากนั้นยังทราบว่าได้ร้องคัดค้านไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาด้วย

๔. รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ความเห็นว่า การที่อธิการบดีไปต่างประเทศไม่ต้องขออนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ต้องขออนุมัติต่อนายกสภามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของอธิการบดี ส่วนรองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รัตนานุกูล ท่านเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาก่อนที่จะได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็น เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงไม่ใช่การนำตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา มาประชุม

๕. อาจารย์ ดร.ณัฐปคัลภ์ ญาณมโนวิศิษฐ์ ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้ความเห็นว่า นายมณฑิเยร มุสิกทอง ก็มีสิทธิในการร้องแต่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคำพิพากษาทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในกรณีที่รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รัตนานุกูล กรรมการสภามหาวิทยาลัยใช้สิทธิในการลงคะแนนจึงไม่เป็นคู่กรณีตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธี ปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในการดำเนินการเลือกนายกสภามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการ ตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ก็ให้เป็นไปตามอำนาจของศาลว่าจะรับไว้พิจารณาหรือไม่ เพราะสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นเพียงหน่วยงานที่ดำเนินการตามระบบสารบรรณ แต่การบริหารงาน บุคคลอยู่ที่สภามหาวิทยาลัยเพราะเป็นผู้ออกกฎ และระเบียบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ดังนั้น การที่รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รัตนานุกูล กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ใช้สิทธิในการเลือก นายกสภามหาวิทยาลัยจึงไม่ผิด เพราะไม่ได้ใช้สิทธิในการเลือกนายกสภามหาวิทยาลัยในฐานะเลขาธิการ คณะกรรมการการอุดมศึกษา และเห็นว่าการพิจารณาคำคัดค้านไม่อยู่ในอำนาจของสภามหาวิทยาลัย ดังนั้นผู้ร้องควรดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม

มติที่ประชุม เห็นว่าการพิจารณาคัดค้านการดำเนินการเลือกตั้งนายกสภา มหาวิทยาลัยไม่อยู่ในอำนาจของสภามหาวิทยาลัยที่จะรับไว้พิจารณาได้ จึงเป็นสิทธิของผู้คัดค้าน ที่จะดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม และมอบมหาวิทยาลัยแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องสืบเนื่องเพื่อทราบและเสนอเพื่อทราบ

เนื่องจากจำกัดด้วยเวลาจึงให้นำระเบียบวาระต่อไปนี้เป็นแจ้งเพื่อทราบในการประชุม ครั้งต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕.๑ รายงานการเงิน ประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ระเบียบวาระที่ ๕.๒ ขี้แจงการติดตามผลการจัดทำห้องศาลจำลอง

ระเบียบวาระที่ ๕.๓ รายงานเหตุการณ์จ้างผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ

ระเบียบวาระที่ ๕.๔ การดำเนินการตามมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

๖.๑ เรื่องเสนอจากคณะกรรมการ

อธิการบดีนำเสนอว่าได้รับการประสานจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ให้มหาวิทยาลัยจัดส่งคำกราบบังคมทูลในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ซึ่งคำกราบบังคมทูลจะต้องส่ง รายงานผู้ได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ด้วย โดยต้องส่งภายในสิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ คณะกรรมการสรรหา

/บุคคลผู้สมควรได้รับ ...

บุคคลผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์จะเสนอสภาวิชาการพิจารณาในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ดังนั้น
จึงขอเชิญประชุมสภามหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่งในวันจันทร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

มติที่ประชุม เห็นชอบให้ประชุมในวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ เวลา ๐๙.๐๐ น.
เพื่อประชุมระเบียบวาระพิเศษและระเบียบวาระที่ยังเหลืออยู่

เมื่อไม่มีกรรมการสภามหาวิทยาลัยเสนอเรื่องอื่นใด นายกสภามหาวิทยาลัยขอขอบคุณ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยทุกท่านแล้วปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๑๐ น.

(นางนฤชล เรือนงาม)
ผู้จัดบันทึกการประชุม

(นางสาวดาเรศ วีระพันธ์)
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นางสาวประนอม เงินบุคคล)
ผู้จัดบันทึกการประชุม

(นายมีชัย ฤชุพันธุ์)
นายกสภามหาวิทยาลัย